

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 17. april 2019
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Malene Lejbach
Sagsnr.: 2019-0037-0060
Dok.: 1092172

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.) (L 172), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. april 2019.

Søren Pape Poulsen

/

Mette Kjølby Miller-Harris

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.) (L 172) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 15/4-19 fra Karsten Høj, Elmer Advokater om debatindlæg i "Rule of Law", jf. L 172 - bilag 9?”

Svar:

1. I den henvendelse, der er nævnt i spørgsmålet, er gengivet flere af de synspunkter, der fremgår af Danske Advokaters høringssvar over lovforslaget, og som derfor er kommenteret i den kommenterede høringsoversigt, der er sendt til Folketingets Retsudvalg den 21. februar 2019 (omdelt som bilag 1 til L 172, Retsudvalget 2018-19).

2. Det anføres i henvendelsen indledningsvis, at det er ærgerligt, at justitsministeren ikke er gået videre med et forslag om at overføre ansvaret for behandlingen af offererstatningssagerne til Patienterstatningen.

Den analyse, der ligger til grund for lovforslaget, pegede på flere alternative organisatoriske forankringer af behandlingen af offererstatningssagerne, herunder en forankring i Patienterstatningen. Som det fremgår af pkt. 2.9.1 i den kommenterede høringsoversigt, anbefaledes det i analysen imidlertid samlet set, at behandlingen af offererstatningssagerne fortsat forankres i Erstatningsnævnet i Civilstyrelsen, og Justitsministeriet vurderede på den baggrund, at behandlingen af offererstatningssagerne på nuværende tidspunkt er bedst forankret der.

3. Det anføres herefter bl.a., at lovforslaget alene vil få marginal betydning for sagsbehandlingstiderne i Erstatningsnævnet, ligesom det anfægtes, om der er afsat de nødvendige ressourcer til at etablere en digitaliseret ansøgningsproces.

Analysen bag lovforslaget indeholder en række anbefalinger til, hvordan sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet kan nedbringes, hvoraf de fleste anbefalinger kan gennemføres uden lovændring. Civilstyrelsen er allerede i gang med at implementere flere af anbefalingerne, mens andre løbende vil blive iværksat. Det er ifølge analysen i de mere styrings- og ressourcbase-rede initiativer, som ikke kræver lovændring, at det store potentiale for at

nedbringe sagsbehandlingstiden ligger. Lovforslaget skal derfor ses som en del af en større pakke.

4. Der fremføres videre i henvendelsen, at de dele af lovforslaget, der vedrører muligheden for indførelse af digital selvbetjening og adgang til eIndkomst, ikke nødvendigvis vil forkorte sagsbehandlingstiden, og at de forudsætter indkøb og udvikling af nødvendige IT-løsninger.

Indførelse af en digital selvbetjeningsløsning forventes at medføre, at ansøgninger om erstatning og godtgørelse i langt højere grad end i dag vil indeholde de nødvendige oplysninger, samt at borgeren på sagsportalen vil kunne få indblik i sagens forløb, hvilket samlet set vil lette administrationen hos Erstatningsnævnets sekretariat. I analysen af offererstatningsområdet blev det estimeret, at indførelse af en digital sagsportal vil kunne nedbringe sagsbehandlingstiden med 36-44 dage. Forslaget er således et af de forslag, der har den største estimerede effekt på sagsbehandlingstiden.

Indførelse af en digital sagsportal forudsætter teknisk og forretningsmæssig kravspecifikation, aftaleindgåelse med en leverandør, forventeligt videreudvikling af en standardløsning på markedet samt endelige test og idriftsættelse. Det er fastsat som et mål i Civilstyrelsens mål- og resultatplan for 2019, at portalen skal kunne tages i brug i 2020.

5. Det fremføres endvidere i henvendelsen, at det er nødvendigt med en medarbejderstab, der er specialister i personskadeerstatning, og som ikke hovedsageligt udgøres af nyuddannede jurister, der som led i deres ansættelse i Justitsministeriet har Erstatningsnævnet som midlertidig arbejdsplads i to år. Det anføres, at lovforslaget ikke adresserer dette spørgsmål.

I analysen af offererstatningssager blev der peget på, at undtagelse af Erstatningsnævnets sekretariat fra Justitsministeriets turnusordning ville kunne bidrage til at nedbringe sagsbehandlingstiden. Som en del af finansloven for 2019 er der afsat midler til nedbringelse af sagsbehandlingstiden på bl.a. offererstatningsområdet. Midlerne går hovedsageligt til at finansiere ekstra medarbejdere til bunkebekæmpelse i Erstatningsnævnets sekretariat. Hovedparten af disse medarbejdere er ansat lokalt i Civilstyrelsen og indgår dermed ikke i Justitsministeriets interne turnusordning.

6. Det betvivles i henvendelsen, om forslaget om, at nævnet får mulighed for i videre omfang at træffe afgørelse, selv om straffesagen ikke er endeligt afgjort, vil få nogen større praktisk betydning.

Erstatningsnævnet har i en konkret sag om en buschauffør, der var udsat for et overfald, afvist at behandle erstatningssagen med henvisning til, at straffesagerne mod to (ud af tre) gerningsmænd ikke er afsluttet, og at buschaufføren ikke blev tilkendt erstatning i forbindelse med straffesagen mod den dømte gerningsmand.

Lovforslaget indeholder bl.a. på den baggrund en udvidelse af Erstatningsnævnets mulighed for at træffe afgørelse, selv om straffesagen mod skadevolderen ikke er afgjort ved endelig dom, eller efterforskningen ikke er indstillet. Med forslaget vil Erstatningsnævnet skulle foretage en konkret afvejning af, om der i det konkrete tilfælde af hensyn til offeret er grundlag for ikke at afvente den endelige dom eller indstilling af efterforskningen. Der kan i den forbindelse lægges vægt på f.eks. forbrydelsens karakter, ansøgerens alder, at ansøgeren er økonomisk trængt mv.

7. Det foreslås herefter bl.a., at i de tilfælde, hvor der er tale om f.eks. vold i forbindelse med arbejdet, skal Erstatningsnævnet kunne træffe afgørelse, selv om arbejdsskadesagen ikke er afsluttet.

I analysen foreslås det bl.a., at sager om straffelovsovertrædelser begået i arbejdstiden flyttes til arbejdsskadesystemet, herunder fordi Erstatningsnævnet ikke kan behandle sagen, før arbejdsskadesagen er afsluttet. Hermed vil denne type sager kun skulle behandles i ét system.

Anbefalingen er ikke udmøntet med lovforslaget, men Justitsministeriet vil indlede nærmere dialog med Beskæftigelsesministeriet herom med henblik på at afklare, om der bør arbejdes videre med anbefalingen.

8. Det foreslås endelig, at offererstatningsordningen ændres til en anmeldelsesordning.

Som det fremgår af pkt. 2.9.2 i den kommenterede høringsoversigt, er der ikke i analysen peget på, at en ændring af den gældende ansøgningsordning til en anmeldelsesordning vil kunne medvirke til at nedbringe sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet. Hertil kommer, at en forvaltningsmyndighed i fornødent omfang skal yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde. Forvaltningsmyndigheder er endvidere i almindelighed underlagt det såkaldte officialprincip, der indebærer, at myndigheden har ansvaret for, at en sag oplyses tilstrækkeligt, inden den træffer afgørelse. Erstatningsnævnet vil i medfør heraf som hidtil have pligt til at yde vejledning og bistand til perso-

ner, der søger om erstatning, ligesom nævnet i tilstrækkeligt omfang og inden for offererstatningslovens rammer skal oplyse sine sager i overensstemmelse med officialprincippet.

Justitsministeriet har på den baggrund ikke på nuværende tidspunkt fundet grundlag for at foreslå at ændre ordningen til en anmeldelsesordning.